

Övladlarım “yox” nədir, bilirlər

Gülyanaq Məmmədova: “Həyatda görüb-götürdüyümdən yaxşı nə varsa, hamısını övladlarımın üzərində tətbiq etmişəm”

“Mənim balam” rubrikasının bu dəfəki qonağı xalq artisti, sevilən xanəndə Gülyanaq Məmmədovadır. O, bizimlə söhbətində övladlarından və onların tərbiyə üsulundan danışdı. Qeyd edək ki, xalq artisti Ziya adlı şəxslə ailə həyatı qurub və müğənninin iki oğlan, bir qız olmaqla üç övladı var.

- Gülyanaq xanım, övladınızı tərbiyə edərkən nəyi əsas götürürsünüz?

- Uşaqlarım doğulandan bu günə qədər çalışmışam ki, onları vətənə layiqli övlad kimi yetişdirim. Hesab edirəm ki, uşaq ailədəki hörməti, səmimiyyəti görüb-götürməlidir. Çünki hər bir övlad ailədə nə görürsə, evdən kənarda onu

Xəyalə Rəis

nəyi dərk etmir.

- Qızınızla rəfiqəsinizmi?

- Qızımın rəfiqə olmağa çalışıram. Onunla aramda ana-bala münasibətini qoruyub saxlayıram. Həm də qızımın dost olmağa çalışıram ki, heç nəyi məndən gizlətməsin. Nə sözü olarsa, gəlib birinci mənə desin. Düzdür, o, uşaqdır, hələ nə problemi ola bilər ki? Ancaq istəyirəm ki, gələcəkdə gəlib öz problemlərini mənimlə bölüşsün. Həyatda bədrəməmək üçün ana nəsihəti önəmlidir.

- El arasında deyirlər ki, “Qızın rəfiqəsi anası olmalıdır”. Bu fikrə münasibətiniz necədir?

- Bu fikrə tamamilə razıyam. Çünki hazırda mən öz fikirlərimi, problemlərimi anamla, qayınanamla bölüşürəm. Bəzən deyirlər ki, gəlin qayınana ilə dərini bölüşməz. Amma, inanın, mən qayınanamla rəfiqə kimiəm. Açıq deyirəm, qayınanamla və anamla eyni münasibətdəyəm. Hər ikisi mənim həm anam, həm də rəfiqəmdir.

- Bir ifaçı olaraq övladlarınıza mahnı həsr etmişsinizmi?

- Oxuduğum “Körpəm” mahnısını övladlarıma həsr etmişəm. Həmin mahnının sözləri xalam oğlu Məmməd Hacızadəyə, musiqisi də mənə məxsusdur. Bu yaxında Məryəm adlı gözəl bir bala-

mıza mahnı bəstələmişəm. Bəstələmişəm deyəndə elə başa düşülməsin ki, mən bəstəkarlığa başlamışam. Musiqi aləmində olduğum üçün qəlbimdən gələn bir melodiyı düşündüm. Məryəm mahnısının sözlərini də elə Məryəmin nənəsi yazıb. Ancaq hər insan hansısa körpəyə mahnı bəstələyəndə, ilk olaraq övladını düşünür. Heç bir anada övlada sevgi olmaya bilməz.

- Siz Məryəmə mahnı bəstələyəndə övladlarınız qışqanmadımı?

- Yox. Bəlkə də onlar bunu başa düşməzlər deyər qış-

qanmayıblar (gülür). Onsuz da övladlarıma mahnı həsr etmişəm.

- Siz xalq artistisiniz və insanlar tərəfindən sevilirsiniz. Övladlarınız bu sevgini qışqanırmı?

- O qədər olub ki (gülür). Bir dəfə efirdə başqa bir uşağı qucaqlayıb öpmüşdüm. Evə gələndə övladlarım mənə dedi ki, sən o uşağı nə üçün öpdün? İndi ən kiçik övladım bir az qışqancdır. Onlarla harasa gedib evə qayıdanda mənə suallar verirlər. Deyirlər ki, nə üçün səni bu qədər çox istəyirlər? O qədər suallar verirlər ki, görürəm, indidən onların öz fikirləri yaranır. Mənim özümə də övladlarımın böyümə sistemi maraqlıdır. Bəlkə də yaşım az olsaydı, mən bu qədər diqqətli olmazdım. Uşaqların hər yaşda bir cür dərk etməyi mənim üçün çox maraqlıdır. İndiki uşaqların zövqü tam başqadır. O qədər qəribə suallar verirlər ki. Biz uşaq vaxtı tamamilə başqa cür idik. Zəmanəmizin uşaqları daha ayıq-sayıqdırlar. Bəlkə bizim dövrümüzdə sosial şəbəkələr, texnologiya bu qədər inkişaf etməmişdi deyər, saf olmuşuq. İndiki uşaqlar daha intellektli və diribaşdırlar. Hər şeyə başqa cür yanaşırlar.

- Gülyanaq xanım, övladlarınıza valideynlərinizdən aldığınız tərbiyəni aşılayırsınız, yoxsa sizin öz tərbiyə üsullarınız var?

- Həm anamdan aldığım tərbiyəni övladlarıma aşılayıram, həm də zəmanəyə uyğun olaraq öz tərbiyə sistemimi tətbiq edirəm. Ancaq hər gün əlimə kitab alıb, onu vərəqləmirəm ki, görüm uşaq tərbiyəsindən nə yazırlar. Övladlarımı tərbiyə etmək üçün kitablardan istifadə etmirəm. Həyatda görüb-götürdüyümdən yaxşı nə varsa, hamısını övladlarımın üzərində tətbiq etmişəm. Nə dərəcədə bacarmışam, onu deyər bilmərəm. Hər şeyi gələcək göstərəcək. Çalışıram ki, övladlarım savadlı, vətənə yararlı olsunlar.

- Siz həm ifaçı, həm aktrisa, həm müəllimə, həm də anasıınız. Bütün bunları necə çatdırırsınız?

- Bütün bu işləri eyni anda görmək həm çox çətin, həm də gözəldir. Düzdür, əziyyəti çoxdur, ancaq mən bu əziyyətdən zövq alıram. Analıq tərəfim daha kövrək və məsuliyyətlidir. Sənətim də mənim üçün əzizdir. Hər dəfə səhnəyə çıxanda, bu qədər tamaşaçı qarşısında çıxış edəndə, böyük həyəcan və məsuliyyət daşıyıram.

- Əksər müğənnilər deyir ki, mənim övladım “yox” nədir bilmir. Bəs siz necə?

- Uşaq “yox” sözünü bilməlidir. Övlad anadan olandan “var”-ı da, “yox”-u da bilməlidir. Uşaqlarım bir yerə getmək üçün məndən icazə alanda, deyirəm ki, gedib atasından icazə alsınlar. Mən icazə versəm də, atanın icazəsi mütləq vacibdir. İndidən uşağın nazı ilə oynamaq olmaz. Hər şeyin bir qaydası var. Mənim övladlarım “yox” nədir, bilirlər.

təbliğ edir. El arasında deyirlər ki, “aşiq gördüyünü çağırar”. İndi onlar məktəbə gedirlər. Çalışmam ki, dərslərini yaxşı oxuyub, gələcəkdə bir sənət sahibi olsunlar. Düzdür, onların dərsləri ilə məşğul olmağa o qədər də vaxtım yoxdur. Övladlarımın dərslərinə bacılarım köməklik edir. Bacardığım qədər onları musiqiyə yönəltməyə çalışıram. Arzulayıram ki, uşaqlarım hərtərəfli böyüsünlər. Musiqiçi olmasalar belə, hər şeydən başları çıxsın. İstəyirəm ki, ağıllı-kamallı övlad olub, daima bizim başımızı uca etsinlər.

- Övladlarınızın gələcəkdə hansı sənət sahibi olmağını istəyerdiniz?

- İncəsənət sahəsini seçdiyim üçün özümü xoşbəxt hesab edirəm. Bu günə qədər sənətimdən narazı olmamışam. Övladlarımın istedadları olarsa, müğənni sənətini seçməklərinə qarşı çıxma bilmərəm. Qızım indidən həkim olmaq istədiyini deyir. O, həkim olarsa çox şad olaram. Mənim ailəmdə də qayınanamdan sonra bir həkim olsa, heç də pis olmaz. Oğlanlarımı mədəni bir işdə görmək istəyirəm. Bacardığım qədər övladlarımın tərbiyəsi ilə məşğul olmağa çalışıram. Biz nə qədər övladlarımızın tərbiyəsi ilə məşğul olsaq da, övladların tərbiyəsində gen də böyük rol oynayır, bunu danmaq olmaz. Uşaqlar bir az atadan, bir az da anadan götürürlər. Onlar valideynin bir-birinə olan münasibətini görüb, o tərzdə formalaşırlar.

- Övladlarınız arasında səsi olan varmı?

- Hələ ki onların hansı səmtə yol aldıklarını tam seçə bilmirəm. Onlar çox dəyişkən karakterlidirlər. Məsələn, qızım əvvəllər tamamilə başqa xarakterə malik idi. Geyimini özü seçirdi. Nə qədər etsəm də, onun geyiminə müdaxilə edə bilmirdim. Özü nə bilirdisə, onu da edirdi. İndi görürəm ki, yavaş-yavaş nəse etmək istəyəndə mənimlə məsləhətləşir. Yaş ötdükcə xarakteri də dəyişir. İnsan həyatı görüb-götürdükcə püxtələşir. 5-6 yaşında uşağa güclə nəyisə etdirə bilmərəm. Çünki o həmin yaş dövründə heç

